

Ѡ

Ѡ

Ѡречѣнный, αλ, σε. μετχ. παθ. χρ. άορ. του Ѡρнцiаю.

Ѡрннѣхз. άορ. του Ѡрѣвiаю.

Ѡрнцiанiе, iα. ούδ. άρνησις, άπάρνησις, έξάρνησις, άποταγή, άπόταξις, άποποίησις.

Ѡрнцiаю, ειш (μετβτ.). άορ. Ѡрекόχз. μ.-κѣ, χѣшн. άπαγορεύω, άπολέγω. Σμεσ.-εα.

άπογορεύω, άπόφημι, άπολέγω, άπαυδάω-ω, (άμεταβάτ.) και άρνοῦμαι, άπαρνοῦμαι, έξαρνοῦμαι, (έξαρνος

γίγνομαι-ειμι), έξόμνυμαι, άποτάσσομαι, άπέχομαι, άπαναίνομαι, ποποιοῦμαι.

Σμετχ. μέση, χρ. άορ. Ѡрекiнca-кшiнca, acα, eca. ό άρνησάμενος, ό άρνηθείς, ό άποταξάμενος. και тлп'. Σπαθ.

Ѡрнцiаемь бывiаю. άπαγορεύομαι, και тлп'. μтχ. παθ. χρ. άορ. Ѡречѣнный (και-нный),

αλ, σε (165). άπαγορευθείς, άπηγορευμένος. παρβλ. Ѡвергiаю-ca.

Ѡрождѣнiе, iα. ούδ. (305) = возрождѣнiе. 2) άποκύησις, άπότοκος, άπότοχον, γέννημα.

Ѡрыгiаю, ειш. μi-гнѣ, ειшн. έ-

ρεύομαι, έξερεύομαι, έρυγάνω, έρυγμαίνω.

Ѡрѣвiаю, ειшн. άορ. Ѡрннѣхз (τό 3. προσ. Ѡрннѣ, και Ѡрннѣ). μ.-нѣ, ειшн. άπωθέω-ω και

μεс. άπωθέομαι-οῦμαι, παρωθέω-ω και μεс.-θεομαι-οῦμαι, άποποιέομαι-οῦμαι, άπορρίπτω, άποδοκιμάζω, άποσχορακίζω. = Ѡрiεю. Σπαθ.

-ca.-μαι. Σμтχ. παθ. χρ. άορ. Ѡрннѣный, αλ, σε. άπω-

σμένος, ώσθεις, άπωσθείς. Ѡрѣшiаю, ειшн. μ. -шѣ, ήшн.

λύω, άπολύω (κοιν. ξεδένω). Ѡрiεю, ειшн = Ѡрѣвiаю.

Ѡрѣшiаю, ειшн = тѡ προηγ. Ѡсѣлѣ. έπι.ρ. άπό του νῦν, άπ' άρτι, άπό τουδε, τούντεῦθεν, του λοιποῦ. = Ѡ ннiнѣ.

Ѡставлiаю, ειшн (μεтβτ.). μ. ) -влю, вшнн. άφίστημι. Σ-когò Ѡ сiаna -Ѡ начiалствiа, ή

првч. (283). παύω τινά του άξιώματος, τῆς άρχῆς, και тлп'.

Ѡстою, ήшн. άφίσταμαι, άπέχω, άπειμι, δίσταμαι.

Ѡстѣпiаемь, αλ, σε. μтχ. παθ. (άντι τῆς οὔδετ.) = Ѡстѣпiающiй. όρα έν τѡ Ѡстѣпiаю.